

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 aprilie 2021

Colegiul Penal lărgit în componența:

președinte

judecători

mun. Chișinău

DIACONU Iurie

CATAN Liliana

STRATULAT Galina

BEJENARU Iurie

MARDARI Dumitru

a judecat, fără participarea părților, recursurile ordinare, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2020 declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Andronic Natalia și avocatul Frunze Alexei, în numele părții vătămate Lazarenco Ion, în cauza penală a lui

Creciun Vadim XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.03.2014 – 10.05.2018;

Instanța de apel: 09.01.2018 – 10.05.2018;

28.05.2019 – 07.02.2020;

Instanța de recurs: 23.06.2018 – 18.12.2018;

27.01.2021 – 26.04.2021.

Asupra recursurilor ordinare Colegiul Penal lărgit,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 07 decembrie 2017, Creciun Vadim a fost recunoscut culpabil și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod Penal la închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a deține funcții de răspundere pe un termen de 5 ani.

Acțiunea civilă înaintată a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea din contul lui Creciun Vadim în beneficiul lui Lazarenco Ion 6000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată și 25000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

2. Prima instanță a reținut că, Creciun Vadim având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, obținând încrederea și fiind în relații de prietenie cu Lazarenco Ion, cunoscând cu certitudine, că acesta este stabilit cu traiul împreună cu familia în Irlanda, sub pretextul desfășurării unor relații de afaceri comune, la 27 mai 2011, aflându-se în fața notarului public, Viorica Nagacevschi, cu sediul în mun. Chișinău. str. Bănulescu Bodoni 45, a obținut procura în vederea gajării bunului imobil situat în **XXXXXX**, cu numărul cadastral **XXXXXX**, pentru obținerea mijloacelor financiare și realizarea planului de afaceri.

Ulterior, la 04 iulie 2011, sub pretextul inventat în continuarea acțiunilor sale criminale, că ar fi pierdut procura dată de Lazarenco Ion, folosindu-se de lipsa acestuia din țară, a solicitat eliberarea unei alte procuri de la soția acestuia, Lazarenco Angela, procura fiind eliberată de către notarul public, Constantin Pușca, cu sediul în

mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrân 5/3. Apoi, în baza procurii eliberate, la 07 iulie 2011, a efectuat personal în lipsa proprietarului apartamentului nominalizat tranzacția de vânzare-cumpărare a imobilului către soția sa, Creciun Lilia, la prețul de 496 859 lei.

La 17 august 2011, Creciun Vadim, conform contractului de vânzare-cumpărare din aceeași dată înstrăinează bunul imobil cu numărul cadastral **XXXXXX** către Societatea pe Acțiuni „Electrosistem”, cod fiscal **XXXXXX**, urmare, contractele respective le-a înregistrat la OCT Chișinău astfel, lipsindu-l-a pe Lazarenco Ion de dreptul de proprietate asupra bunului imobil nominalizat și neachitându-i nicio sumă din prețul de realizare a bunului imobil și nici din prețul real al acestuia, cauzându-i daună materială în proporții deosebit de mari în valoare de 110 000 euro, care la momentul săvârșirii infracțiunii conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, constituia suma de 1823800 lei.

Aceste acțiuni ale inculpatului au fost calificate de prima instanță în baza art. 190 alin. (5) Cod Penal – *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere a mijloacelor financiare în proporții deosebit de mari.*

3. Apeluri au declarat avocații Tuhari Igor și Cotruță Sergiu, ambii în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Creciun Vadim să fie achitat de învinuirea adusă pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În susținerea apelurilor, avocații au invocat că:

- prima instanță nu au cercetat obiectiv probele administrate de apărare. Astfel, apărarea a prezentat originalul cererii de restituire a împrumutului din 27 mai 2013, instanța respingând probe pe motiv că a fost prezentată o copie neautentificată;

- latura obiectivă a escrocheriei se realizează prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, iar în speță soții Lazarenco benevol au întocmit procuri, fiind acte juridice legale, care au permis înstrăinarea bunului imobil, lipsind „dobândirea ilicită” în acțiunile inculpatului;

- latura subiectivă a escrocheriei se caracterizează prin intenție directă și prin scop de profit, la caz acestea nefiind demonstrate;

- sunt prezente relații civile, reflectate prin acte juridice perfect valabile;

- procurile din 08 noiembrie 2011 și 17 iulie 2012 precum și contractul de vânzare-cumpărare din 07 iulie 2011 dovedesc că soții Lazarenco, l-au împuternicit pe inculpat să înstrăineze apartamentul ce la aparținea cu drept de proprietate, în devălmășie, să-l vândă la prețul care îl va considera el oportun, să primească banii primiți în urma vânzării apartamentului și alte acțiuni, probe ce confirmă integral declarațiile făcute de Creciun Vadim și combat declarațiile familiei Lazarenco;

- documente anexate la dosar ca vânzarea ulterioară a apartamentului firmei „Electrosistem” SA și gajarea lui, contractele de credit, ipotecă conving de justetea declarațiilor inculpatului și scot la iveală scopul lui de a face business de comun acord cu familia Lazarenco, deoarece dacă avea scopul inițial de a sustrage apartamentul cel mai ușor o putea face prin vinderea acestui apartament unui străin și nu soției sale, apoi firmei „Electrosistem” SA, mai apoi darea în gaj, și așa mai departe. Important este că inculpatul a încheiat cu SA „Electrosistem” un contract de leasing financiar prin care a primit înapoi apartamentul, fapt care convinge că

apartamentul putea fi recăpătat de la firma SA „Electrosistem” în oricare moment dorit de inculpat în condițiile indicate în contract și a fost vândut doar când Lazareno Ion a fost de acord să primească suma de 75000 euro, preț la care părțile au convenit, fapt recunoscut și de soții Lazareno, dar ulterior ei au cerut 110000 euro de la inculpat pentru acest apartament, iar mai apoi au cerut înapoierea apartamentului;

- cererea avocatului Mînzat V. către Creciu Vadim de restituire a împrumutului care în punctul „4” și arată că apartamentul XXXXX situat pe XXXXX, a fost vândut benevol lui Creciu Vadim și văzând că nu pot scoate întreaga sumă de 75000 euro de la inculpat, ci doar 35000 euro pe apartament și 5000 euro pe mobilă, părțile vătămate împuternicesc pe avocatul Mînzat V., care le acorda servicii juridice pentru a cere restul banilor pentru apartament în sumă de 40000 euro plus 5% lunar pentru 12 luni ce alcătuiesc 34000 euro, în total 74000 euro. Partea vătămată a declarat că nu-și amintește dacă l-a împuternicit pe avocatul Mînzat V. de a cere restul banilor pe apartament de la Creciu Vadim, iar Lazareno Angela declară că acest avocat a fost împuternicit de ei pentru a scoate o datorie pe alt caz, cu toate că în contractul de prestare a serviciilor juridice pe cazul Melnic V. de către avocatul Mînzat V. este indicat în pct. 2.1.2 că avocatul (prestatorul) se obligă să acorde asistență la urmărirea datoriilor debitorilor și să întreprindă măsuri de stingere a acestor datorii;

- nu au fost apreciate corect declarațiile inculpatului și martorului Urechean D., cu privire la achitarea a 40000 euro pentru apartament;

- stenograma convorbirilor telefonice între Lazareno Angela (soția părții vătămate Lazareno Ion) și Creciu Liliana (soția inculpatului Creciu Vadim) nu confirmă învinuirea adusă lui Creciu Vadim, acestea depășind limitele învinuirii aduse. Mai mul, conform art. 90 alin. (1) Cod de procedură penală martorul Creciu Liliana a fost eliberată la urmărirea penală de a face declarații deoarece este soția inculpatului, deci, conform art. 371 alin. (2-3) Cod de procedură penală nu putea fi admisă reproducerea în ședința de judecată a înregistrărilor audio ale declarațiilor ei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018, au fost admise apelurile, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Creciu Vadim a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță a stabilit incorect starea de fapt, constatând fapta comisă de către inculpat ca fiind dovedită integral, în contextul în care probatoriul administrat la caz, arată o altă concluzie decât cea abordată de către instanță la caz.

Sub aspectul expus, instanța de apel a reiterat că, prima instanță a interpretat eronat normele de drept, cât și elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, iar în cele din urmă greșit a raportat probatoriul administrat la caz și a ajuns la concluzia de condamnare a lui Creciu Vadim, în situația în care s-a adevărit că organul de urmărire penală nu a administrat suficiente probe ce ar demonstra cu certitudine că fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie.

Subsidiar, instanța de apel a notat că, procurorul la pus sub învinuire pe Creciu Vadim, incriminându-i comiterea faptei infracționale de escrocherie, deși în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu nu au fost concretizate toate

circumstanțele în care se pretinde a fi comisă infracțiunea, astfel că întreaga învinuire este abstractă, ambiguă și neclară, imprecisă și contradictorie.

În acest context, prima instanță la adoptarea sentinței, a încălcat prevederile art.art.101 alin.(1), 384 alin.(3), 385 alin.(1) Cod de procedură penală.

La caz, de către organul de urmărire penală nu au fost administrate probe care să demonstreze cert și fără echivoc că fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal.

Sub acest aspect, instanța de apel a notat că lui Creciu Vadim i-a fost incriminat comiterea faptei de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, atât prin înșelăciune, cât și prin abuz de încredere a mijloacelor financiare în proporții deosebit de mari, însă în cazul dat, acuzatorul de stat nu a specificat cu claritate modalitatea în care se pretinde a fi comisă fapta de escrocherie.

Așa dar, procurorul urma să constate cu exactitate modul în care se pretinde a fi comisă fapta de escrocherie, or, în acest sens, urma a se stabili dacă Creciu Vadim a acționat prin abuz de încredere a părții vătămate Lazarenco Ion sau prin înșelăciunea acestuia, cu prezentarea probatoriului de rigoare.

Nu a fost adeverit faptul că inculpatul Creciu Vadim, s-ar fi folosit de buna credință a părții vătămate, în contextul în care partea vătămată Lazarenco Ion, cât și soția acestuia au întocmit benevol procurile generale pe numele inculpatului, privind gajarea imobilului, mai mult, reieșind din 5 relatările inculpatului, cât și din materialele cauzei penale, se atestă că anume Lazarenco Ion a venit cu propunerea de a întocmi procura asupra acestui imobil.

În acest context, instanța de apel a reținut drept pătinitoare alegațiile părții vătămate Lazarenco Ion și ale martorului Lazarenco Angela referitor la fapt că anume Creciu Vadim a venit cu propunerea de a porni o afacere, or, în acest sens nu s-au prezentat careva dovezi clare și explicite. Mai mult, acest fapt nu a fost confirmat nici de către martorul Lazarenco Angela, care a comunicat că a știut despre careva relații între soțul său și inculpat, însă nu a cunoscut despre careva afaceri dintre ultimii.

Tot aici, instanța de apel nu a determinat existența scopului de cupiditate așa cum a constatat prima instanță, Lazarenco Ion a menționat că a avut încredere în inculpat și în baza acestei încrederi a semnat procurile nr.10166 din 27 mai 2011 din numele lui Lazarenco Ion și procura nr. XXXXX din 04 iulie 2011 din numele lui Lazarenco Angela, ultimii au consemnat împuternicirile pe care le oferă inculpatului Creciu Vadim, au conștientizat efectul acestor procuri și scopul dat, astfel că în cazul de față, instanța de apel a constatat că inculpatul a acționat în limita împuternicirilor acordate, înstrăinând imobilul dat, cu gajarea acestuia către compania „Electrosistem” SA, și ulterior, cu achitarea sumei de 40 000 euro de către inculpat, iar faptul dat a fost confirmat și de către martorul Urecheanu Victor.

Mai mult, însuși martorul Lazarenco Angela, a confirmat în cadrul ședinței primei instanțe că soțul său, a primit de la Creciu Vadim, o sumă de bani, fapt care încă odată vine să confirme recepționarea de către Lazarenco Ion a sumei de 40 000 euro, circumstanță confirmată în cumul cu relatările inculpatului Creciu Vadim și ale martorului Urecheanu Victor. În ipoteza obiectului judiciar al infracțiunii de escrocherie, instanța de apel a notat că de fapt, obiectul pretinsei fapte infracționale incriminate lui Creciu Vadim, îl constituie imobilul, însă organul de urmărire penală

nu a administrat probe care să demonstreze că, prin acțiunile sale, care sunt plasate sub aspect civil, inculpatul ar fi atentat la obiectul infracțiunii de escrocherie.

În aserțiunea dată, instanța de apel a indicat că în cazul de față, obiectul infracțiunii, imobilul în litigiu a fost înstrăinat de către Creciun Vadim, anume cu acordul și în baza unei procuri, eliberate legal, de către proprietarii imobilului, Lazareno Ion și Lazareno Angela.

Cu toate că Lazareno Ion, invocă faptul că inculpatul, l-a indus în eroare, prin semnarea procurii de către el, dar și faptul că inculpatul ar fi mințit că ar fi pierdut procura și astfel Lazareno Angela a semnat o altă procură pe numele lui, însă nici partea vătămată și nici martorul Lazareno Angela, nu s-au adresat în instanța de judecată în ordinea civilă pentru anularea procurii nr.10166 din 27 mai 2011 și procurii nr.7750 din 04 iulie 2011, sau anularea contractelor de vânzare-cumpărare încheiate de către inculpat, fapt care determină acordul acestora cu actele încheiate.

Astfel, nu și-a găsit confirmare faptul că inculpatul ar fi însușit imobilul, în situația în care s-a adevărit că acesta a acționat în limita împuternicirilor acordate în baza procurilor eliberate de către Lazareno Ion și Lazareno Angela.

Mai mult, deși partea vătămată a confirmat că a fost indus în eroare de către inculpat la necesitatea de bani pentru a avea un careva business în comun, iar în acest 6 sens l-ar fi convins să înstrăineze imobilul. În confirmarea acestui fapt nu au fost prezentate careva probe, or, chiar și martorul Lazareno Angela a comunicat că au convenit asupra vânzării apartamentului către inculpat, la prețul de 75000 euro, totodată a menționat că soțul său, a primit de la inculpat o sumă de bani, dar nu cunoaște destinația acestora, deoarece Lazareno Ion avea mai multe afaceri.

În continuare, instanța de apel a relevat că nu a fost adevărit faptul dobândirii acestui apartament de către inculpat, de vreme ce conform contractului de vânzare-cumpărare din 07 iulie 2011, inculpatul acționând din numele lui Lazareno Ion și Lazareno Angela a vândut lui Creciun Liliana imobilul dat.

Respectiv, este cert că în cazul de față inculpatul Creciun Vadim și-a asumat unele angajamente de ordin civil, în situația în care acesta s-a obligat, prin recipisele întocmite la 02 noiembrie 2011 și 17 iulie 2012, să restituie suma de 75 000 euro părții vătămate Lazareno Ion, cu atât mai mult că acesta a și restituit suma de 40 000 euro, faptul dat fiind susținut de către inculpatul Creciun Vadim, dar și de către martorul Urechean Victor.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, de către procuror a fost indicat că suma pentru apartament este de 110 000 euro, echivalentul a 1 823 800 lei, fapt indicat și în rechizitoriu, însă contrar acestei constatări, la materialele cauzei penale lipsește un act/raport, ce ar indica asupra evaluării materiale a imobilului dat. Conform actelor conținute în dosarul cadastral al imobilului dat, se atestă că Lazareno Ion și Lazareno Angela au procurat acest imobil la 21 octombrie 2006, la prețul de 67 100 lei, conform contractului de vânzare-cumpărare între Creciun Vadim și Creciun Lilia, se atestă înstrăinarea imobilului dat la prețul de 496 859 lei, iar conform contractului de vânzare-cumpărare din 17 august 2011, încheiat între Creciun Vadim, Creciun Liliana și SA „Electrosistem” se atestă vânzarea imobilului dat la prețul de 50 000 euro.

Mai mult, contrar acestor acte vizate supra, la materialele cauzei penale este anexat un raport de evaluare întocmit de către întreprinderea „Reform-Imobil” SRL, conform căruia valoarea imobilului dat este estimată la suma de 777 423 lei.

Așa dar, instanța de apel a reiterat faptul că organul de urmărire penală nu a stabilit cu exactitate valoarea reală a apartamentului, în vederea concretizării circumstanțelor, precum și încadrării juridice corecte, or, existența diferitor prețuri estimative ale imobilului însușit de către Creciun Vadim denotă formularea unei învinuiri vagi, imprecise și bazată pe presupuneri.

În aserțiunea dată, instanța de apel a remarcat faptul că procurorul nu a delimitat cele două metode de realizare a escrocheriei, de vreme ce a incriminat lui Creciun Vadim, comiterea escrocheriei atât prin înșelăciune, cât și prin abuz de încredere, deși aparent, se impune constatarea metodei de abuz de încredere, nici acest fapt nu a fost concretizat de către procuror.

Totodată, din cele relatate de către inculpat, cât și de către martorul Bezdîga Dumitru, inculpatul a primit suma de 40 000 euro, totodată inculpatul a menționat că a telefonat pătimitul Lazareno Ion, pentru a-i transmite banii, însă ultimul i-a comunicat ca să țină banii la el și îi va restitui ulterior.

Deși inculpatul, Creciun Vadim, a menționat că a cheltuit o parte din banii vizați, ulterior, împreună cu martorul, Urechean Victor, au mers, iar inculpatul i-a restituit suma de 40 000 euro, fapt negat însă fără motive de către Lazareno Ion, dar confirmat de către inculpat, cât și de către martorul Urechean Victor.

Instanța de apel nu a găsit careva temeiuri de a pune la îndoială relatările inculpatului Creciun Vadim, atâta timp cât relatările ultimului coincid nemijlocit consecutivității acțiunilor care s-au petrecut, or, acesta a susținut că a întocmit procurile la solicitarea lui Lazareno Ion, deoarece ultimul avea probleme financiare, ulterior a întocmit contractul de vânzare-cumpărare cu soția sa, iar după aceasta a plasat apartamentul x, în gaj, pentru a restitui lui Lazareno Ion, suma de bani pentru procurarea apartamentului.

Deși martorul, Lazareno Angela a menționat că inculpatul împreună cu familia sa ilegal s-au instalat în apartament, fapt care reiese și din procesul-verbal de examinare a obiectelor din 13 ianuarie 2014, prin care s-a cercetat conținutul cutiei poștale a utilizatorului XXXXXX@mail.ru de la utilizatorul cutiei poștale XXXXXX@yahoo.co.uk prin care a parvenit înregistrări audio cu conținutul unor discuții care au fost examinate și stenografiate, acest lucru nu servește un motiv de a constata existența laturii obiective, deoarece inculpatul a avut dreptul dat, urmare a încheierii contractului de vânzare-cumpărare a acestui imobil, precum și în baza contractului de gaj încheiat cu compania de leasing financiar „Electrosistem” SA.

În continuare, instanța de apel a indicat că, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată conform art.190 Cod penal doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat, situație lipsă la caz, atâta timp cât inculpatul nu s-a eschivat de la obligațiunile sale, a restituit o sumă de bani, totodată acesta s-a obligat să restituie restul sumei de bani în continuare, motiv pentru care a și gajat acest imobil în vederea rambursării datoriei lui Lazareno Ion.

În acest sens, instanța de apel a apreciat critic stenograma convorbirilor între Lazarenco Ala și Creciun Lilia, conform căreia, așa cum afirmă procurorul se confirmă faptul pretinderii și extorcării de către Creciun Vadim a mijloacelor bănești în suma de 3 000 euro și stenograma convorbirilor înregistrate. Din aceste convorbiri rezultă clarificarea relațiilor între familii de referință la imobilul litigios și nemijlocit referitor la instalarea familiei inculpatului în apartament, dar nu se confirmă că inculpatul ar fi extorcat de la partea vătămată suma de 3 000 euro, mai mult, că de fapt se pretinde conform învinuirii că inculpatul ar fi însușit apartamentul și nu suma de 3 000 euro.

Subsidiar, instanța de apel a notat că Lazarenco Ion este în drept să se adreseze în instanța de judecată cu o acțiune civilă privind anularea procurilor eliberate pe numele lui Creciun Vadim, precum și în vederea anulării contractelor de înstrăinare a apartamentului și readucerea părților la poziție inițială, după caz, cu o acțiune în vederea revindicării banilor conform recipiselor de împrumut semnate de către Creciun Vadim.

5. Procurorul Scutelnic Cătălin, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, motivând că instanța de apel, a acționat în derogarea de la prevederile procesual-penale precum și nu s-a condus de recomandările Plenului Curții Supreme de Justiție expuse în pct. 14 al Hotărârii nr. 22 din 12 decembrie 2015 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, și nu a ținut cont și nu apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția lui Creciun Vadim și în mod greșit a respins probele administrate de către acuzarea de stat, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18.12.2018, a fost admis recursul ordinar declarat de procurorul în cadrul Procuraturii de Circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, a fost casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10.05.2018, în privința lui Creciun Vadim Anatolie și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a pronunța hotărârea, instanța de recurs a statuat că instanța de apel și-a motivat soluția în mod divergent, indicând la reținerile „...procurorul l-a pus sub învinuire pe Creciun Vadim, incriminându-i comiterea pretinsei fapte infracționale de escrocherie, deși însuși ordonanța de punere sub învinuire din 28 februarie 2014 (f.d. 193-194, vol. I) și rechizitoriului din data de 05 martie 2014 (f.d. 205-220, vol. I), de către procuror nu au fost concretizate toate circumstanțele în care se pretinde a fi comisă infracțiunea, astfel că întreaga învinuire este abstractă, ambiguă și neclară, imprecisă și contradictorie, iar în cele din urmă faptele incriminate lui Creciun Vadim s-a adevărit că nu întrunesc toate elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie, concluzie care reiese chiar nemijlocit din probatoriul administrat de procuror, dar și însuși din formularea 12 învinuirii” și „...nu a fost adevărit faptul dobândirii acestui apartament de către inculpat, de vreme ce conform contractului de vânzare-cumpărare nr. XXXXX, din 07 iulie 2011, inculpatul acționând din numele lui Lazarenco Ion și Angela avândut lui Creciun Liliana imobilul dat...” cât și „...conform contractului de vânzare-cumpărare din 17

august 2011, încheiat între Creciun Vadim, Creciun Liliana și SA „Electrosistem” se atestă vânzarea imobilului dat la prețul de 50 000 euro”.

Totodată, la adoptarea deciziei sale, instanța de apel nu a elucidat dacă procurile au fost întocmite de soții Lazarenco pentru gajarea bunului imobil sau vinderea acestuia, or, în decizia instanței este indicat că „...partea vătămată Lazarenco Ion, cât și soția acestuia au întocmit benevol procurile generale pe numele inculpatului, privind gajarea imobilului cu numărul cadastral XXXXX situat în XXXXX...” după care este indicat că „...imobilul în litigiu a fost înstrăinat de către Creciun Vadim, anume cu acordul și în baza unei procuri, eliberate legal, de către proprietarii imobilului, Lazarenco Ion și Lazarenco Angela... martorul Lazarenco Angela a comunicat că au convenit asupra vânzării apartamentului către inculpat...”.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2020 au fost admise apelurile, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Creciun Vadim a fost achitat de învinuirea adusă în baza art. 190 alin. (5) Cod penal pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

7.1. Instanța de apel reieșind din probele cercetate (*declarațiile inculpatului, părții vătămate, martorilor Bezdîga Dumitru, Lazarenco Angela, Urechean Victor precum și procesul-verbal de primire a plângerii de la Lazarenco Ion din 16 iulie 2013, procesul-verbal de examinare și ordonanța de anexare la cauză, copia recipiselor, procesul-verbal de ridicare din 19 iulie 2013, ordonanța și procesul-verbal de ridicare întocmite la 05-06 august 2013, procesul-verbal de examinare a obiectelor din 13 ianuarie 2014, stenograma convorbirilor avute loc între Lazarenco Ala și Creciun Lilia, conținutul discuțiilor, compact discul prezentat spre examinare*) **a constatat că:**

Creciun Vadim se învinuiește că având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, obținând încrederea și fiind în relații de prietenie cu Lazarenco Ion, cunoscând cu certitudine, că acesta este stabilit cu traiul împreună cu familia în Irlanda, sub pretextul desfășurării unor relații de afaceri comune, la data de 27 mai 2011, aflându-se în fața notarului public. Viorica Nagacevschi, cu sediul în mun. Chișinău, str. Bănulescu Bodoni 45, a obținut procura în vederea gajării bunului imobil situat în XXXXX, cu numărul cadastral XXXXX, pentru obținerea mijloacelor financiare și realizarea planului de afaceri.

Ulterior, la 04 iulie 2011, sub pretextul inventat, în continuarea acțiunilor sale criminale, că ar fi pierdut procura dată de către Lazarenco Ion, folosindu-se de lipsa acestuia din țară, a solicitat eliberarea unei alte procuri de la soția acestuia, Lazarenco Angela, procura fiind eliberată de către notarul public Constantin Pușca, cu sediul în mun. Chișinău. bd. Mircea cel Bătrân 5/3. Apoi, în baza procurii eliberate, la 07 iulie 2011, a efectuat personal în lipsa proprietarului apartamentului nominalizat tranzacția de vânzare-cumpărare a imobilului către soția sa Creciun Lilia, la prețul de 496 859 lei.

La 17 august 2011, Creciun Vadim, conform contractului de vânzare-cumpărare din aceeași dată înstrăinează bunul imobil cu numărul cadastral XXXXX către SA „Electrosistem”, cod fiscal XXXXX, urmare, contractele respective le-a înregistrat la OCT Chișinău. astfel, lipsindu-l pe Lazarenco Ion, de dreptul de proprietate asupra bunului imobil nominalizat și neachitându-i nici o sumă din prețul de realizare a bunului imobil și nici din prețul real al acestuia, cauzându-i o daună materială în

proporții deosebit de mari în valoare de 110000 euro, care la momentul săvârșirii infracțiunii conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, constituia suma de 1823800 lei.

Aceste acțiuni ale lui Creciun Vadim, de către organul de urmărire penală, au fost calificate în baza art. 190 alin. (5) Cod Penal – *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere a mijloacelor financiare în proporții deosebit de mari.*

Motivând soluția adoptată, instanța de apel a apreciat că vinovăția lui Creciun Vadim în săvârșirea faptei incriminate acestuia nu și-a găsit confirmare prin probe pertinente, concludente, utile și veridice și că toate dubiile se interpretează în favoarea inculpatului.

Instanța de apel a reținut drept pătinoare alegațiile părții vătămate și ale martorului Lazareno Angela.

Astfel, nu a fost adeverit faptul că inculpatul s-ar fi folosit de buna-credință a părții vătămate, or partea vătămată s-a adresat la inculpat cu rugămintea de a se ocupa de vânzarea acestui apartament și a venit cu ideea de a întocmi procuri asupra acestuia, iar întocmirea acestora a fost benevolă.

Nu s-a constatat existența scopului de cupiditate, or partea vătămată a declarat că a avut încredere în Creciun Vadim și în baza acestei încrederi a semnat procurile, inculpatul acționând în limita împuternicirilor acordate.

De asemenea, imobilul a fost înstrăinat de către Creciun Vadim cu acordul proprietarilor și în baza procurilor, eliberate legal și neanulate până în prezent.

Subsecvent, până în prezent părțile interesate nu s-au adresat în instanța de judecată în ordinea acțiunii civile, privind anularea contractelor de vânzare-cumpărare.

Totodată, martorul Lazareno Angela a comunicat că s-a convenit asupra vânzării apartamentului către inculpat la prețul de 75000 euro și că pentru acest fapt soțul a primit de la ultimul o sumă de bani.

De asemenea, relatările martorului Lazareno Angela și părții vătămate că ei nu au fost de acord cu înstrăinarea imobilului, contravin procurilor potrivit cărora acestea au fost eliberate „în vederea perfectării actelor pentru înstrăinarea și înstrăinarea nemijlocită (vânzarea) **XXXXX**”.

În continuare, inculpatul a întocmit două recipise, conform cărora a rămas dator lui cu suma de 75000 euro Lazareno Angela și Ion „pentru **XXXXX**” și urmează să-i restituie în termen de 12 luni.

Respectiv, este cert că Creciun Vadim și-a asumat unele angajamente de ordin civil, în situația în care acesta s-a obligat să restituie suma vizată de bani părții vătămate, el restituind lui Lazareno Ion 40000 euro, fapt confirmat și de martorul Urechean Victor.

Subsidiar, acuzarea a indicat că suma apartamentul este de 110000 euro, echivalentul a 1823800 lei, însă în materialele cauzei nu este un act/raport, ce ar indica asupra evaluării materiale a imobilului dat, iar conform actelor conținute în dosarul cadastral se atestă că Lazareno Ion și Angela au procurat acest imobil la 21 octombrie 2006, la prețul de 67100 lei, conform contractului de vânzare-cumpărare între Creciun Vadim și Lilia, se atestă înstrăinarea imobilului dat la prețul de 496859 lei, iar conform contractului de vânzare-cumpărare din 17 august 2011, încheiat între

Creciun Vadim, Creciun Lilia și SA „Electrosistem” se atestă vânzarea imobilului la prețul de 50000 euro.

Mai mult, la materialele cauzei este anexat un raport de evaluare întocmit de către întreprinderea „Reform-Imobil” SRL, conform căruia valoarea imobilului dat este estimată la suma de 777423 lei,

Prin urmare, organul de urmărire penală nu a stabilit cu exactitate valoarea reală a imobilului, în vederea concretizării circumstanțelor și a încadrării juridice corect, învinuirea fiind formulată în termeni vagi și este bazată pe presupuneri.

Subsidiar, acuzarea nu a delimitat cele două metode de realizare a escrocheriei, incriminând comiterea escrocheriei atât prin înșelăciune cât și prin abuz de încredere

Instalarea familiei inculpatului în apartamentul litigios, nu servește un motiv de a constata existența laturii obiective, deoarece inculpatul a avut dreptul dat, urmare a încheierii contractului de vânzare-cumpărare a acestui imobil precum și în baza contractului de gaj încheiat cu compania de leasing financiar „Electrosistem” SA.

Stenograma convorbirilor avute loc între Lazareno Ala și Creciun Lilia nu au fost admise în calitate de probe, deoarece aceste convorbiri arată doar clarificarea relațiilor între familiile de referință la imobilul litigios și nemijlocit referitor la instalarea familiei inculpatului în **XXXXXX**.

Mai mult ca atât, estorcarea sumei de 3000 euro depășește limitele învinuirii aduse.

Așa dar, organul de urmărire penală nu a administrat probe care să demonstreze că prin acțiunile sale inculpatul ar fi atentat la obiectul infracțiunii de escrocherie – imobilul cu numărul cadastral **XXXXXX** situat în **XXXXXX** – și că l-ar fi însușit.

8. Împotriva deciziei, recurs ordinar declară procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Andronic Natalia și avocatul Frunze Alexei, în numele părții vătămate Lazareno Ion.

8.1. Procurorul, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin recursul ordinar declarat solicită casarea deciziei și menținerea sentinței deoarece apelul a fost greșit admis.

În susținerea recursului se invocă că instanța de apel a ignorat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală și a adoptat o hotărâre ilegală și neîntemeiată, întemeindu-și concluzia doar în baza declarațiilor inculpatului, fără a ține cont de faptul că acesta pe parcursul urmăririi penale, apoi și a cercetării judecătorești, a făcut declarații contradictorii și a înaintat diferite versiuni privind acțiunile sale, schimbându-și poziția de mai multe ori, fapt evidențiat și la examinarea apelului, or în cererea de apel se invocă o versiune de către apărare și inculpat, ca în ședința de judecată, Creciun Vadim deja să invoce o altă versiune a acțiunilor sale.

Concluzia primei instanțe că inculpatul a obținut ilicit imobilul de la Lazareno Ion prin înșelăciune și abuz de încredere ducându-l în eroare și anume prin crearea unei false reprezentări a realității, astfel dându-i de înțeles că pot face o afacere împreună, este una legală și întemeiată pe probele administrate ce coroborează și se completează în ansamblu.

Astfel, atât inculpatul cât și parte vătămată făceau parte din domeniu businessului, fapt ce a redat acea încredere în această relație, iar inculpatul l-a exploatat cu rea voință pentru a-și realiza scopul său, însușind **XXXXXX**, ulterior vânzându-l la o terță persoană.

Partea vătămată a fost dusă în eroare, având o reprezentare greșită a situației. Toate aceste acțiuni au avut scopul de a realiza interesele personale – obținerea în proprietate a apartamentului, iar ulterior banii, care constituie echivalentul lui, infracțiunea consumându-se odată la trecerea cu traiul în acest imobil, fără consimțământul proprietarilor, ulterior Creciun Vadim obținând posibilitatea reală de a se folosi și a dispune de acest bun după bunul său plac.

Examinând declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați, se constată că acestea demonstrează cu certitudine consecutivitatea evenimentelor și vinovăția inculpatului.

Din conținutul discului CD-R cu înregistrarea convorbirilor efectuate între Lazarencu Ala și Creciun Lilia și care confirmă faptul că inițial Creciun Vadim și Lazarencu Ion s-au aflat în relații de încredere, chiar prietenești.

De asemenea pe parcursul examinării cauzei s-a dovedit că faptul transmiterii banilor nu au fost fixate printr-un careva act, or martorul apărării Urechean Victor, a confirmat că nu a văzut momentul transmiterii banilor către Lazarencu Ion.

Instanța de apel în mod greșit a analizat și apreciat circumstanțele relatate de martorul Urechean Victor, or acesta a declarat că banii erau în bancnote de 100 euro și încăpeau în buzunar. Deci, în momentul ieșirii inculpatului din casa lui Lazarencu Ion, pachetul cu bani putea să fie pus în buzunar fără să fie depistat și văzut de către martor.

Totodată, inculpatul imediat a înstrăinat apartamentul soției sale, ca ulterior aceasta să-l înstrăineze către SA „Electrosistem”, iar potrivit certificatului eliberat de către ÎS Cadastrul imobilul litigios, la moment, aparține lui Varvariuc Oleg și Varvariuc Ludmila în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. ~~XXXXXX~~ din 26.03.2014 și este ipotecat la BC „Mobiasbancă” SA în baza contractului de ipotecă nr. ~~XXXXXX~~ din 14.10.2015.

Mai mult, inculpatul nu a prezentat acte ce ar demonstra deținerea unei afaceri în Ucraina, iar imobilul sau banii nu au fost restituiți cu rea credință pe parcursul mai multor ani, deși inculpatul avea această posibilitate reală, devenind ulterior proprietar al imobilului după răscumpărarea de la SA „Electrosistem”, iar apoi vânzându-l lui Vacarciuc și încasând banii.

În aceiași ordine de idei, Creciun Vadim nu a depus nici un efort pentru a desfășura o afacere comună așa cum a fost înțelegerea inițială, să restituie imobilul în litigiu sau costul acestuia.

Cererea de restituire a împrumutului din 27.05.2013 prezentată de către avocatul inculpatului în cadrul susținerilor verbale nu poate fi luată în considerație deoarece partea vătămată a declarat că nu s-a adresat în judecată către Creciun Vadim privind încasarea datoriei prin intermediul avocatului V. Mînzat, dar că către o altă persoană, care era dator pentru procurarea automobilului de model Mercedes. Totodată, martorul Lazarencu Angela a confirmat că ei au oferit împuterniciri avocatului Mînzat pe alt caz, în legătură cu cazul lui Melnic Vasili care a furat autobuzul de la ei, prezentând copia hotărârii la acțiunea lui Lazarencu Ion contra lui Melnic Vasile privind încasarea prejudiciului.

Urmare a celor expuse, argumentele invocate dovedesc în deplina măsură că inculpatul a săvârșit fapta care îi este imputată, conform calificării efectuate în baza actului de învinuire.

Instanța de apel nu a ținut cont de cronologia acțiunilor inculpatului în realizarea planului infracțional, or prin probele cercetate s-a dovedit că doar la scurt timp după intrarea în posesia/proprietatea imobilului de aparține părții vătămate Lazareno Ion, inculpatul Creciun Vădim îl înstrăinează soției sale Creciun Liliana, ca și aceasta la scurt timp să îl înstrăineze unor terțe persoane. Toate aceste acțiuni au fost întreprinse în scopul ascunderii urmelor infracțiunii și de a face imposibilă returnarea imobilului părții vătămate, în caz contrar ar fi inexplicabilă vinderea repetată la scurt a acestui imobil.

8.2. Avocatul în numele părții vătămate contestă decizia pe motiv că instanța de apel nu a înlăturat erorile menționate în decizia instanței de recurs 18.12.2018, nu a ținut seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, nu a verificat legalitatea și temeinicia sentinței atacate și nu a cercetat minuțios aspectele învinuirii înaintate.

Totodată, instanța de apel nu a dat o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală și nu a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

Astfel, se solicită casarea deciziei și menținerea sentinței, apelul fiind greșit admis.

9. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, referință depune avocatul inculpatului care pledează pentru inadmisibilitatea acestora, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate, instanța de apel adoptând o soluție în conformitate cu prevederile legale.

10. Colegiul Penal lărgit constată că recursurile ordinare sunt depuse în termen, or pronunțarea integrală a deciziei a avut loc la 06 martie 2021, iar recursurile datează cu 27 martie 2021 și 06 aprilie 2021.

11. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal lărgit (în continuare Colegiul) concluzionează că acestea urmează a fi admise, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată (art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală).

Reieșind din temeiurile de drept ale recursurilor declarate, se reține că în ambele cereri de recurs se invocă incidența cazului de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală – *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței* – pledându-se pentru casarea deciziei și menținerea sentinței, apelul fiind greșit admis.

Din raportarea jurisprudenței naționale la cea a CtEDO rezultă că în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile ce urmează să le soluționeze instanța de apel, hotărârea acesteia urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, or eroarea de drept admisă în cadrul unei proceduri precedente, afectează echitatea procedurii și instanțele de recurs sunt obligate de a rectifica eroarea de procedură admisă de instanțele ierarhic inferioare, în caz contrar, art. 6 CoEDO este încălcat (hotărârea CtEDO *Leoni versus Italia*).

Verificând și analizând decizia instanței de apel, raportat la criticele recurențelor și solicitările înaintate, Colegiul, reieșind din efectul devolutiv și limitele acestuia, constată că instanța de apel la adoptarea soluției de admitere a apelurilor, casare a sentinței și pronunțarea a unei noi hotărâri de achitare a lui Creciun Vadim de învinuirea adusă, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, a ignorat exigențele art. 414 alin. (4) și (6) Cod de procedură penală, potrivit cărora *instanța de apel este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate și nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal, ceea ce duce la desființarea hotărârii instanței de apel și dispunerea rejudecării de către instanță de apel, or această eroare de drept nu poate fi înlăturată în nici un mod în procedura recursului, instanța de recurs nefiind abilitată cu atribuții de a judeca cauza în fond, substituind autoritatea care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legii procesual-penale, excluzând soluția prevăzută la art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală – *judecând recursul, instanța admite recursul, casează total hotărârea atacată și menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.**

În susținerea celor expuse supra, Colegiul menționează că procedura de examinare a apelului se efectuează în ordinea prevăzută de prima instanță, cu unele excepții prevăzute în capitolul IV, secțiunea 1.

La judecarea în apel, în linii mari, ședința are aceeași structură, sub aspectul etapelor procesuale ce o alcătuiesc, ca și judecata în prima instanță.

Ședința de judecată în apel prezintă unele particularități distincte față de ședința în prima instanță în ce privește aspectul etapelor procesuale ale ședinței de judecată.

Desfășurarea judecății în apel are loc în următoarele etape: a) partea pregătitoare a ședinței de judecată în instanța de apel; b) cercetarea judecătorească; c) dezbateri judiciare; d) replici; e) deliberare și pronunțarea hotărârii în apel.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d. 206-208, vol. III), desfășurarea judecății în apel nu a parcurs etapele indicate supra.

Astfel, instanța de apel nu a cercetat suplimentar probele administrate de prima instanță, or acestea, cu toate că sunt reflectate în partea descriptivă a hotărârii, nu sunt indicate în textul procesului-verbal și nu a audiat părțile în dezbaterile judiciare, etapă importantă, ele având ca obiect criticile aduse modului în care s-a desfășurat judecata în prima instanță și soluțiilor pronunțate de aceasta cu privire la acțiunea penală, la acțiunea civilă și la alte dispoziții ale hotărârii apelate.

De asemenea, din procesul-verbal al ședinței de judecată din 17 ianuarie 2020 rezultă că instanța de apel s-a retras în camera de deliberare și a pronunțat dispozitivul deciziei, fiind explicat părților dreptul la atac al acesteia și data pronunțării deciziei integrale – 24 ianuarie 2020 (f.d. 207 verso, vol. III).

În continuare, la 24 ianuarie 2020, instanța de apel nu a pronunțat decizia integrală și a amânat examinarea cauzei pentru 30 ianuarie 2020 și ulterior 07 februarie 2020, dată la care instanța de apel audiază părțile în replici și acordă ultimul cuvânt, se retrage repetat în camera de deliberare și pronunță deja decizia integrală (f.d. 208 verso, vol. III).

Prin urmare, după cum rezultă din procesul-verbal al ședințelor de judecată, pe perioada 17 ianuarie 2020 – 07 februarie 2020, instanța de apel a adoptat și pronunțat dispozitivul deciziei la 17 ianuarie 2020, fără o cercetare suplimentară a probelor administrate de prima instanță, în lipsa dezbaterilor judiciare și acordării ultimului cuvânt inculpatului, iar decizia integrală – la 07 februarie 2020, mențiuni ce contravin dispozitivului deciziei potrivit căruia atât el cât și decizia integrală au fost adoptate la 07 februarie 2020 (f.d. 209 și 211, vol. III), iar cea integrală a fost pronunțată la 06 martie 2020 (f.d. 210 și 234, vol. III).

În asemenea circumstanțe, se statuează că instanța de apel nu și-a îndeplinit obligația de a judeca cauza după regulile primei instanțe și de a pune la baza hotărârii adoptate acele probe, care trebuiau a fi cercetate în condițiile nemijlocirii și contradictorialității și statuarea asupra nevinovăției lui Creciu Vadim, încălcând regulile judecării cauzei, este contrară garanțiilor unui proces echitabil, în sensul art. 6§1 CoEDO, or în hotărârea CtEDO *Maslova și Nalbandov versus Federația Rusă* s-a reiterat importanța soluționării unei cauze în fond, astfel ca instanța națională să se expună asupra vinovăției sau nevinovăției persoanei acuzate de comiterea unui delict, în vederea stabilirii adevărului obiectiv, restabilirii ordinii de drept, ocrotirii și asigurării drepturilor nu numai a acuzatului, dar și a victimelor infracțiunii.

Astfel, se consideră că erorile menționate supra nu pot fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece ea nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza în fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legii procesual-penale. Din atare considerente, încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare, pentru adoptarea unei soluții corecte.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe corespunzător și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate în cauză, să le dea o apreciere corespunzătoare cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlătore omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

În subsidiar, Colegiul penal lărgit ține să evidențieze că, la rejudecarea cauzei de către instanța de apel urmează a fi verificate și toate criticele expuse de recurenți în cererile de recurs cu referire la *eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*.

12. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Andronic Natalia și avocatul Frunze Alexei, în numele părții vătămate Lazareno Ion, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2020 în cauza penală privindu-l pe **Creciu Vadim**

XXXXX și dispune rejudecarea cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 26 mai 2021.

Președinte

DIACONU Iurie

Judecători

CATAN Liliana

STRATULAT Galina

BEJENARU Iurie

MARDARI Dumitru